

hogy az nem ugyanazonos az övével, ennél fogva elejti Tisza K. indítványát, és visszaveszi a magáét.

Igy tön Trefort, a mostani erős kormányban cultusminiszter. Jól mondá erre Horváth Gy. „ez már valóban „ibis redibis.“

A dolog vége az lett: hogy valamennyi határozati javaslat egymásután elvetetett.

El legelsőben a Paczolayé, el a Simonyié, el a miniszteré, Juszté, Molnár Aladáré, s a Tisza Kálmáné? 112 szóval, 110 ellen, elfogadtatt? Ó nem. Elvetetett. És a zsidó alapok kérdése?

Függ a levegőben.

S ott fog függeni a jövő ülészakig. Mert ezen ülészak alatt azt többé tárgyalni nem lehet.

Ibis rebibis.

== **A képviselőház kérvényi bizottsága** Légradytestvérek által a „Budapesti Közlöny“ kiadása ügyében a képv. házhoz benyújtott kérvényét tárgyalta mult szombaton. Miután a beérkezett pályázati ajánlatokat — mint kinem elégitöket — a belügyminiszter visszautasította, elhatározta a kérvényi bizottság, hogy a Légradyék kérvényének a kormányhoz való beadását fogja ajánlani a képv. háznak.

== **A közös hadügyminiszteriumban történt változásra** vonatkozólag a „P.L.“ egy cikket hoz, mely Kuhn báró bukását, részben a csapatok kiképzésénél észlelt hiányoknak, részben az előléptetési szabályzat által előidézett elégtelenségnek tulajdonítja. Legelőször b. Mondel altábornagy ügyelmezett a királyt a rendszer ezen hátrányaira; Albrecht főherceg által még mult novemberben legfelsőbb helyre beterjesztett s ez ügyre vonatkozó jelentése a b. Mondel előterjesztésének súlyát még inkább növelte; mihez járult végre az, hogy a király a f. év tavaszán személyesen meggyőződött, a csapatok hiányos kiképzéséről. Ennek folytán a közös hadügyminiszter beleegyezését kívánták arra, hogy a hadsereg kiképzésére vonatkozó összes teendők az önálló vezérkar feladására bizassanak. Ezen felszólításra b. Kuhn lemondott. A megkezdett tárgyalások következő megállapodásra vezettek: 1. A hadsereg szellemének emelése igazságosabb előléptetési szabályzat és a vadász- és gyalog csapatoknál az előléptetés pangásának megszüntetése. 2. A katonai képzőintézetek reformja azon elv szerint, hogy a humanitarius tanulmányok a polgári iskolákra bizassanak, a szakintézetekben ellenben a főslly a tisztán katonai tárgyakra fektessék. A csapatoknál létesített „előkészítő iskolák“ a „hadapród iskolák“kal egyesítettnek. 3. A vezérkar elkülönítése a csapatoktól. 4. A nyugdíjazási törvényjavaslatnak a tisztí kar méltányos kívánalmait kielégítő módosítása. 5. Szigorubb fegyelem. 6. Az elszállásolási és laktanyaugy szabályozása, nevezetesen a monarchia keleti felében.

A „Magyar Politika“ írja: **A szerb congressushoz** delegált kir. biztos Hueber jövő héten indul a congressus megnyitására Carlovitzra. A miniszteri tanács Hueber jelenlétében ismételt tanácskozott a királyi biz-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy tallér.

Bűnügyi történet.

(Németből.)

(Folytatás).

II.

A lövölde, melyet báró Nordenheim a maga és számos vendége részére állított fel, a kastélykertnek végén feküdt, ott, hol ez a sortani pusztával volt határos. Mely részint Nordenheimhoz, részint Kabelwitzhez, részint Sortauhoz tartozott. Csak egy sövény választotta el a kertet a pusztától, mely sövény sok helyütt keresztül volt törve. Az elegans pavillon megett, melyet a báró a lövészeknek eső elleni megvédésére építtetett, közvetlen volt egy ily rés. A vidéki parasztok gyakran használták azt átjáróul, kik Kabelwitzből Nordenheimba jöttek: a derék Stern titkostanácsos megengedte volt azt nekik, hogy a kastélykertjén vezető rövidebb utat használják, s eddig a báró sem tiltotta azt meg, bár nem hatott reá kellemesen, ha parasztok és napszámosok máskáltak ott, midőn barátaival lögyakorlatot tartott.

A mint a báró a kapitánnyal, s utánuk nemsokára Waltner hadnagy dr. Sternel és gr. Sarentinnal a pavilonba léptek, már mindent elkészítve találtak ott fogadásokra.

Egy asztalkán öt csésze állott párologó mokkanedvvel, s mellette egy más asztalon öt pohár, s az asztal mellett a már előttünk ismert borhűtő edény a boros palackokkal, melyeket az inas egy rövidebb uton hozott a lövöldebe, arra az esetre, ha az urak valamelyike a kávé helyett a bor mellett akarna tartani.

„Dicső!“ kiáltá a báró örvendve, a mint a hűtőben meglátta a palackokat, „az én öreg Anzelmem, egy valódi drága gyöngy, kitalálja gondolatimat, mielőtt azokat

tosnak a congressust megnyitó beszédéről, valamint azon eljárásról, mely a congressusi tanácskozások folyama alatt a felmerülhető fordulatokkal szemben általa követendő lesz. Miután a kormány e kérdés elintézésénél érdekében állott magát a dolgok, a pártok és személyek törekvéseinek szövevényeiről végre alaposan informáltatni, előbb külön bizottság munkálkodott a kir. biztos részvéte mellett, mely után remélhető a teljes egyértelműség a miniszterium és a királyi biztos között. Észert a kir. biztos eljárásának erőt adhat azon tudat, hogy az a kormány intencióinak teljesen megfelelő, s így ennek támogatásáról mindenesetre biztos lehet.

Külföld.

== **Anglia.** A porosz koronaherceg és neje folyó hó 4-én érkeztek meg Angolországba. A „N. D. Allg. Zeitung“ a megérkezés felől Londonból a következőkben tudósítják: „A koronaherceg hajójának megérkezésekor az összes hajók Spithead és Portsmouthban kitértek a lobogókat, a helyőrségi ütegek, s az angol hadi hajók üdvövéseket tettek a megérkezők üdvözlésére. A német nagy követ Münszter gróf, a „Fire Queen“ admirálisai yachton délben Rydebe ment, hol a német viceconsullal, és a polgári és katonai hatóságokkal együttesen üdvözölte a koronaherceget és nejét. A 42-ik Black Watch ezred volt díszőrségül kiállítva. A partra-szálláskor ismét üdvövések történtek. Ryde lakosai a legnagyobb lelkesedéssel üdvözölték a két magas vendégeket: s a polgármester egy feliratot nyújtott át a koronahercegnek; melyre az köszönettel felelt. Ezután a koronaherceg szemlélt tartott a díszőrség felett, s gróf Münszterrel, s az egész kísérettel Sandownba mentek.

== **Franciaország.** A harminczas bizottság tanácskozás alá vette a hármas albizottságnak már általunk is futólagosan említett javaslatát. Ezen javaslat most előttünk fekszik, s abból közöljük a lényegesebbeket: 1. cikkely. Mac Mahon tábornagy továbbra is viseli a köztársaság elnöki tisztét úgy, a mint az 1873. márcz. 13. és november 20-án a törvény által reá ruházott. 2. cikkely. Az elnök csak a hazaárulás büne miatt vonható felelősségre; különben a felelősség csak a minisztereket terheli. 3. cikkely, a törvényhozási hatalom a követek kamrája és a senatus (tanács) által gyakorolatik. 4. cikkely. A senatus tagjai felelősségen választatnak, másfél fele részben a köztársaság elnöke által neveztetnek ki. 5. cikkely. A köztársaság elnökének jogában áll a képviselő kamrát feloszlatni. 6-ik cikkely. Ha az elnöki hatalom bármilyen okból megszűnik, a miniszterek a két kamarát congressusra hívják össze, s ez új elnököt fog választani. 7-ik cikkely. Mac Mahon elnöksége ideje alatt az alkotmánytörvények revisiója, a congressus egyesült két kamara által csak akkor eszközölthetetik, ha abba az elnök beleegyezését nyilváníti.

== **Németország.** Berlinben a „szürke klastrom“tól nevezett gymnasium f. hó 2-án ünnepelte fenállásának háromszázadik évét. Természetes, hogy a megtisztelő s kitüntető nyilatkozatok egész Németországból özönlöttek. A német császár is levelet intézett a Gymnasium igazgatójához Bonitz tanár és titkos kormánytanácsoshoz, mely a díszbéd alkalmával lett felolvasva. A magas kézirat a következőleg hangzik.

még nyilvánítottam volna. Szolgáljanak magoknak uraim, itt a kávé azok részére, kik bele fáradtak a nemes szőlőnedv ivásába; de nekem bor kell, ez isteni nedűben fekszik boldog elfelejtése minden földi bánatnak, keserűségnek. Koczczintunk a feledésre, kapitány ur!“

„Köszönöm.“ felelé a kapitány komoly elutasító hangon, „én a kávé mellett tartok. Nem iszom több bort!“

„No, akkor iszom én ön helyett is.“ mondá a báró, két poharat töltve meg, s azokat egymásután kiürítvén, újra megtöltötte.

„Henrik kérlek, hadd abba a bort, tedd meg kedvemért!“ sugá dr. Stern kérésleg bátyja fülébe, de az visszautasította a figyelmeztetést.

„Hagyj nekem békét, te kiállhatatlan mértékletes ember, most csak azért is két pohárral iszom egy helyett!“ s a kiürített poharakat a bokorba dobta. „És most fel a czéllövésre! Meg fogom mutatni neked Fritz, hogy nem ittam sokat, s oly biztosan czélok, mintha soha bort sem láttam volna. Pisztolycokat ide, Anzelm!“

Az öreg őshaju szolga, ki a pavillon háttérében várta ura parancsait, előhozta a pisztolyszekrényt, melyben két igen csinos új pisztoly volt. A báró biztos kézzel töltött, s csaknem czéllás nélkül lött, s a golyó a 30 lépésre felállított czéltábla középpontját furta keresztül.

„Nos, hát sokat ittam?“ kérde a báró győzelmes hangon.

„Kinek van bátorsága az urak közül 20 lépésre kitarítani egy tallért, 100-ár teszek egy ellen, hogy kilövöm azt hüvelyk és mutató uja között.“

Senki nem felelt.

„Hát egyiknek sincs bátorsága? No, gróf Sarentin, mit mondana ön ahhoz, ha 100 fridrikaranyat teszek egy ellen.“

„Köszönöm Nordenheim báró, de bármennyire csudáljam is önnek ügyességét, még akkor sem fogadnám el az ajánlatot, ha ön 1000 aranyat tenne egy ellen. Azon lehetőség, hogy kezemet elveszitem, nem mérhető fel arannyal.“

„A szürke klastromtól“ nevezett berlini gymnasium háromszázados jubilauma alkalmából legszívesebben szerencselívánatomat küldöm. Háromszáz éves dícsőjes mult, feljogosítja ez intézetet arra, hogy büszkén tekintsen vissza azon érdemekre, melyeket annyi évmeg ezer derék férfinak tudományos kiképzése által Berlin városa és a haza előtt szerzett. Örvendek, hogy ezen alkalmából elismerésemnek kifejezést adhatok, ezt önnek, az intézet jelenlegi vezetőjének, s valamennyi tisztársainak nyújthatom át. Bizom abban, hogy ezen intézet mint eddig, ugy ezután is abban fogja találni a dícsőséget, hogy a legmagasabb lény oltalma alatt ápolja helye leendő a tudományos igyekvéseknek, s a legnemessebb emberi kiképzetésnek. Kelt Emsben, 1874. júli 1-én. Vilmos.“

== **Dániában** a miniszterválság ugy látszik állhat más véget, minthogy a mostani miniszterek megmaradnak. Koppenhagai hírek szerint Haffner tábornok, kit a király az új cabinet alakításai bizott megkijelentette, hogy nem képes ezen megbízásnak megfelelni.

A „Debreczen“ tegnapi július 7-ki számában megjelent apróságokra van némi megjegyzésem, különösen arra, mely szerint azt mondja, hogy haragszom nemcsak, de dühösködöm: —

Ha lett volna is bennem a nehezeltésnek bármely mértéke a „Debreczen“ jul. 2-iki számában ellenem és pártunk ellen hozott méltatlanságaiért, most önkénytelenül is egyrészt mosolylyal, más részről sajnálkozással kell szemlélnem azon deliriosus betegség idegességét, melybe a „Debreczen“: lapunk első számában megjelent cikkem hatása folytán beleesvén, fokonyként kritikussabb rohamokban tör ki.

Mániája az, hogy a „Debreczeni Ellenőr“, a „Debreczen“ megsemmisítésére keletkezett, s hogy a balközéppárt, e czél elérése tekintetéből, minden erejét a velteseket egy, mint a veteránokat, és minden fegyverét, még talán legnagyobb ostromágyuit is, ellene harczba vinni el van határozva; s ebbeli maniacus hitében, magát leghűségesebb s legkísérőltább harczosával körül véve, kifeszített mellet várja a szerinte elmaradhatatlan nagy háborút.

Mily családás! mily őrzőgő gondolat ez! A „Debreczeni Ellenőr“ semmi más czéltől nem keletkezett, mint abból, hogy legyen organum a balközéppárt rendelkezésére, melyben a „Debreczen“ által megkezdett, és folyton gyakorolt méltatlanságokat megtorolni, s jogos indignációjának kifejezést adni, itt helyben lehessen megsemmisítésére azonban senki sem gondolt, s teljesen nyugton lehet a felől, hogy az általa képzelt erők és fegyverek ellene használtatni nem fognak és pedig annyival inkább nem, mert meg vagyunk győződve a felől, hogy a „Debreczen“ megsemmisítésére csak előfizetői elfordulásának és meghidegülésének egy kis légyecsapója is teljesen elegendő; s hogy ez ellene még eddig alkalmazásban nem vétetett, abban találja magyarázatát, mert előfizetői nagy része talán még némi mulatságot hetvenkedő handabandájában; — hanem hát utóvégre is unalmassá válik, s bizonyosan veszni fogják hagyni a képzelt nagyságot, dicstelenül, örökre; a midőn aztán valami pajkos elméncz, igen találóan irhatná ravalatára a következő sir iratot:

„Átkozott gyávaság!“ kiáltá a báró bosszankodva. Gróf Sarentin azonban nem látszott hallani a sértő szót; megfordult, s vette az egyik kávé csészét s az ezüst kanállal oly erősen kavargatta a kávé, hogy a csésze csörgött bele.

„Ön tulmegy a határon báró ur!“ mondá a kapitány komolyan, s határozottan. „Elfelejté a tekinteteket, melyekkel vendégei iránt tartozik, s felvilágosítást kell ön-től kérem, mit értett ön azon kifejezés alatt: „átkozott gyávaság.“ Azt akarta ön azzal talán mondani, hogy az, ki nem akar önnek egy tallért mint czéltáblát kitarítani, gyáva? Ez esetben az rám is vonatkozik, mert én is vele tartok gróf Sarentinnal a vonakodásban és pedig ugyanazon indokokból.“

„Én is.“ mondá Waltner hadnagy gagyogva. A jó hadnagy a házi gazda példáját követve, még kiürített pár pohár bort, a jéghideg rajnaiból.

A báró ajkába harapott, s pár perczig késett a felelettel, de daczára az ingerültségnek, mely rajta erőt vett, mégis birt annyi megfontolással, hogy elérté azt, miszerint a kapitánynak elégtétellel tartozik. Bosszankodott maga magán, hogy mentegedőzni volt kényszerítve, de kénytelen volt vele, s így kinyilatkozta, hogy: „Megjegyzésem megfontolatlan volt, s ezennel visszavonom; én sem önt kapitány ur, sem Waltner hadnagyot nem akarom megsérteni.“

A kapitány hideg, kimért udvariassággal hajtotta meg magát, s eszébe jutott az utközbeni beszélgetés épen nem volt meglepődve a mentséggel, melynek gróf Sarentinra nézve kétszeresen sőtönök kellett lenni. De ez ugy látszott, hogy mit sem hallott a szóváltásból, mert kilépe a pavillonból, egy rongyos kékkabátba öltözött sivar kinézésű csavargót szemlélvegett, ki az erdei utból jöve, a sövényviláson átlépett s épen a pavilon előtt akart a kastélykertben áthaladni.

(Folyt. köv.)

Éz ugyan eredménye lehet em élethalálhatalma oly eljárás becsületesen lázni akarásával esőjét.

A közér.

** Buda orsz. középtanod napirendjére, a állapította és kö

(A.)

I. A reál Indítvány. Előad egy megindítandó löny“ mellett he tanügyi kérdése

B.

II. A püi a gymnasiumban net tanításá Endre. V. A m adó: Pórszás J tásáról a középi Még csupá szére a közleke des iránt megté ményben részeti utazási igazolási joshoz (Budapes

A debreczeni g

t

Ez évi kir gieket fölül mu utat tettünk, ha ellenkező vidéke ezenkívül utunk zetett, hol nem alkotását esudál Debreczen felé tanárainkka zöltük a tokaji geből nagyon la hogy apánk ez a lángbort tern a lassusáért, m Putnok felé m kolczon, s három dulhattunk. Eza magyar várost, n tuk az avast, h czesort, hol aut vasuton mentün államvasutnak t hogy álom biz a tal verseuyezett folták volna ke fakó bricskáján velünk, két „cső mire mi oda éri fitymálják a mi

Putnokon

gr. Serényi La hosszú sorban r feleltünk mider

Megszállott vendéglőt, hogy legnagyobb szive gunkról lerázva, épített fordóházl asztal várt reánk kon ragadni a sz reggelfelé szállás

ültünk s indultu belső majorban hegyifajták csup külső majorokba testü birka nyája nyírott állapotba

A gróf egé s habár a forgó de a föld megm a mult századba jó és olesó mu vidékeken is has

A legnagyobb kel van körülve mal állottak.

Délután m lyet két hatalmas Putnokról

tágu a láthatár völgy közepén.

rül, minden ma

kint e helység f

ett berlini gymnasiumnak alkalmából legszívesebben Háromszáz éves díszletet arra, hogy büszkén re, melyeket annyi ezer ományos kiképzése által szerzett. Örvendek, hogy kifejezést adhatok, vezetőjének, s valamint Bizom abban, hogy ezen is abban fogja találni a b lény oltalma alatt ápoló kvéseknél, s a legneme. Kelt Emsben, 1874. jul.

válság úgy látszik alig a mostani miniszterek nek szerint Haffner tábor- alakítással bizott meg, ezen megbízásnak meg-

lius 7-ki számában meg- tegygyezsem, különösen hogy haragszom nem-

a neheztelésnek bármely ki számában ellenem és ágaiért, most önkénytel- és részről sajnálkozással s betegség idegességét, első számában megje- esésén, fokonként kriti-

rezeni Ellenőr, a „Deb- kezett, s hogy a balkö- etéből, minden erejét a okat, és minden fegyve- stromágyuit is, ellene s ebbeli maniacus hi- gkipróbáltabb harcossai- l várja a szerinte elma-

ő gondolat ez! A „Deb- zélből nem keletkezett, um a balközép párt ren- zen“ által megkezdett, és kat megtorolni, s jogos itt helyben lehessen; sem gondolt, s telje- az általa képzelt erők ni nem fognak és pe- meg vagyunk győ- zen“ megsemmisítésére, s meghidegülésének egy s hogy ez ellene még ed- abban találja magará- talál még némi mulat- an; — hanem hát utó- zonyosan veszni fogják elenül, örökre; a midőn en találóan irhatná ra-

á a báró bosszankodva. ott hallani a sértő szót; s esését s az ezüst ka- vót, hogy a esésze csör-

ó ur!“ mondá a kapitány eji a tekinteteket, me- s felvilágosítást kell ön- fejezés alatt: „átkozott alán mondani, hogy az. int ezéltáblát kitartani, atkozik, mert én is vele lásban és pedig ugyan-

hadnagy gagyogva. A jó követve, még kiürített ol.

ár perczig készt a fele- ek, mely rajta erőt vet, hogy elérte azt, misze- artozik. Bosszankodott i volt kényszerítve, de kóztotta, hogy: „Meg- zennel visszavonom; én r hadnagyot nem akar-

ndvariassággal hajtottá zbeni beszélgetés épen el, melynek gróf Saren- kellett lenni. De ez egy óváltásból, mert kilépve óvába öltözött sivar ki- ki az erdei utból jöve, a pavilon előtt akart a

nem volt, — de nem is lett.

Ez ugyan nem igen vigasztaló, sőt felette lesújtó eredménye lehetne egy pár force, nagyratórékvő szellem élethalálharcának; de minden esetre megérdemelt jutalma oly eljárásnak, mely a legtisztább, s legbecsületesebb hazafiúi törekvések meggyalázní akarásával, készíti magasra emelkedésének (?) lépésjét.

Fráter Imre.

A középtanodai tanárok közgyűlése.

** Budapesteni f. é. aug. 5.—8. napjain az orsz. középtanodai tanáregylet közgyűlést tart, melynek napirendjére, a választmány a tárgysorozatot már megállapította és közzétette.

A.) Közgyűlési tárgyak.

I. A reáliskolai tanárok képzéséről. 2. Indítvány. Előadó: I. Felsmann József. II. Indítvány, egy megindítandó iskolai lap érdekében, mely a „Köz- löny“ mellett hetenként egyiven jelennek meg s a napi tanügyi kérdésekkel foglalkoznak. Előadó: Névy László.

B.) Szakgyűlési tárgyak.

II. A philosophiai tudományok tanítása a gymnasiumban. Előadó: Bihari Péter. IV. A törté- net tanításáról a középiskolában. Előadó: Szóke Endre. V. A mértan és mértani rajztanításról. Elő- adó: Pórszász József. VI. A szabadkézi rajz ta- nításáról a középiskolákban. Előadó: Landau Alajos.

Még csupán azt említjük meg, hogy a tagok részére a közlekedési társulatoknál a szokásos árleenge- dés iránt megtehető a kellő lépések. A kik e kedvez- ményben részesülni ohajtanak a vidékről a szükséges utazási igazolványokért egyleti titkárhoz Komáromi La- joshoz (Budapesten, Sárdor-utca 47. sz.) forduljanak.

A debreczeni gazdasági felsőbb tanintézet hallga- tóinak idei kirándulása.

Ez évi kirándulásunk érdekességben minden eddi- gieket fölül mult, nem csupán azért, mert leghosszabb utat tettünk, hanem azért is, mert a miénkkel merőben ellenkező vidékek gazdasági üzleteivel ismerkedünk meg, ezenkívül utunk az ország legregényesebb részén ve- zettett, hol nemcsak az ipart, de a természet felséges alkotását csudálhatánk.

Debreczenből jun. 20-án reggel indultunk Miskolcra felé tanárainkkal együtt összesen 28-an. Dallal üdvö- zöltük a tokaji hegyet, mely a tiszai pálya bölcsessé- geből nagyon lassan közeledett felénk. Elfeleltük már, hogy apaánk ezelőtt háromszor is lovat váltottak, míg a lángbort termő óriás tövéhez juthattak; zugalódtunk a lassuságért, mi különben azt eredményezte, hogy a Putnok felé menő vonat ott hagyt bennünket Miskolcon, s három óráig kellett várni, míg tovább in- dulhattunk. Ezalatt megnéztük Miskolczt is, e derék magyar várost, mely kapuként áll az alföld határán, lát- tuk az avast, hol Palóczy hamvai nyugszanak s a pin- cesort, hol annyi költő lángra gyult. Innen az álom- vasuton mentünk Putnok felé tovább, melyet ugyan államvasutnak tartanak, hanem mi csak azt mondtuk, hogy álom biz az, mert ha III. Napoleon ilyen vonat- tal versegyezett volna Amerikában, akkor sohasem csu- folták volna kengyelűtönök; sőt ha Mokány Berzsi fakó bricskáján elindult volna Miskolcraól egyidejűleg velünk, két „csöndest“ is huzathatott volna Putnokon, mire mi oda érünk. Nem csodálom, ha külföldi utazók fitymálják a mi szegény vasuti kalamitáinkat.

Putnokon egész tisztességgel vártak bennünket gr. Serényi Lajos tisztei. Diszes ui fogatok álltak hosszú sorban rendelkezésünkre, melyeken repülve el- feleltünk minden vasutat.

Megszállottuk a gróf által előre berendeztetett vendéglőt, hogy csak úgy zsi bongott belé. A tiszték a legnagyobb szívélyességgel fogadtak, s az uti port ma- gunkról lerázva, felmentünk egy gyönyörű hegyoldalra épített furdóházba, hol hosszú lugasok alatt felterített asztal várt reánk. A putnoki cigány se volt rest, nyakon ragadni a szárazfát, mi miatt csak alig ballagtunk reggelfelé szállásunkra, s már hangzatos a jeladás, kocscikra ültünk s indultunk a szép gazdaságot megtekinteni. A belső majorban láttuk a tehenészetet, hol különböző hegyifajták csupán tejgazdaság végett tenyésztettek, a külső majorokban finom gyapjas és különösen szép testű birka nyájakat láttunk, sajnos azonban, hogy már nyirott állapotban.

A gróf egész gazdaságát maga gondosan kezeli, s habár a forgók beosztása ellen kifogást lehet tenni, de a föld megművelése kiténő. Még ősei telepítettek a mult században egy kis falut Putnok mellé, honnan jó és olcsó munkások járnak dolgozni. Bárcsak más vidékeken is hasonló tapasztalhatnánk.

A legnagyobb major szép és ujaqzkori épületek- kel van körülvéve, hol az igás és hízó ökrök nagyszám- mal állottak.

Délután megnéztük a putnoki műalmot is, me- lyet két hatalmas turbinával hajt a Sajó.

Putnokról Tornalýára indultunk vasuton, itt ismét tágul a láthatár, balfelől esik Hamva, egy szép kies völgy közepén, a hegyek nagyobb távolban veszik kö- rül, minden magyar utas kíváncsian s kegyelettel te- kiut e helység felé, hol még nem régen a nagy költő

lakott; valóban e kedves szelid regényes vidék tükrö- ződik Tompa szellemén a költészetén át. A ki e vidé- ket csak egy pillanatra látta, megfoghatja, miért nem vágyott onnan el a költő, miért szerette annyira e csendes kis falut.

Tornalýáról Sajó-Gömörbe vezetett utunk, hol Szentiványi Miklós ur fogadott bennünket olyan ma- gyaros szívélyességgel és vendégszeretettel, a melyet mai napság már csak hajdani hírből hallunk; ő az egész megyének ritka maecenása, mindenért hevül a mi jó és nemes. Gömörmege valóságos atyjának tartja, ka- puja pedig tárva nyitva áll, s a ki azon betér, nem hamar távozik, pedig hogy sokan betérnek, azt gyanít- tatja az egész ház és uri kastélynak berendezése. Mi kik már az újabb kor kabinetekbe szorított nemzedék vagyunk, egész elbámultunk, mikor megnyílt előttünk a régi kandallós lovagterem, melynek közepén oly hosszú asztal nyújtózkodott, hogy mikor a már ott talált nagy- számú vendégsereggel együtt végig ültük, majdnem látésőre volt szükségünk, hogy végig lássunk rajta. — (Folytatjuk).

HELYI HIREK.

+ A gazdasági felsőbb tanintézetet a nyilvános vizsgák jul. 13-tól 28-ig tartatnak, melyekre is ezennel felhívjuk az érdekelt gazdaközönség figyelmét.

— Esküvő. Ismét egy boldog párral van több Debreczenben, az az hogy volt és lesz, mert mire e sorok napvilágot látnak, a fiatal házaspár már Nádud- var felé jár, hova délután 4-5 óra közt utaztak el. Ugyanis ma keltek egybe d. e. 11 órakor a róm. kath. templomban Lukács Dezső földbirtokos és a szeretetrem- méltó Pusztay Etelka kisasszony. Vőfély Pusztay Sán- dor, nyoszolyóleány Pusztay Ilonka; nászasszonyok Komlóssy Arthurné, Bosznay Károlyné; násznagyok Fé- nyes József királyi tanácsos és Komlóssy Imre voltak. Esküvő után rokoni körben fényes lakoma tartatott, s az ifju pár mint már említők a vőlegény jószágára uta- zott el, hol néhány hetet fognak tölteni. Legyenek oly boldogok, mint egymás birtokában két egymásért do- bogó szív csak lehet!

— Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy D e g r é A l a j o s, a jeles regény és beszélyíró, s országgyű- lési képviselő szíves volt lapunk külmunkatársai közé belépni, s nem sokára szerencsénk lesz lapunk olvasóit e kiténő tollú írónak egy érdekes közleményével lepní meg.

** A dalárda szombaton jul 11-én társas vacsorát rendez a Király-vendéglő nyári étkezőjében. Ez alkalmal- lal a dalárda által előadandó kardalokon kívül, melyeknek sorozatát közlendjük. — Balázs Kálmán ki- tűnő zenetársulata is fokozni fogja a közönség művelve- zetését. Reméljük, hogy e hirt kedves udonságul fogad- ják azok, kik a zenének s éneknek kedvelő barátai s igekezuik fognak, hogy a dalárdának ez idei első nyil- vános fellépését tömeges megjelenés által pártolandják s mintegy biztató előleget nyújtanak a netalán ismét- lendő ilyenmü ének- s zeneestélyek erkölcsi sikerére.

** A nőegyleti árvaház javára Lukács Dezső ur a mai napon tartott esküvője alkalmával 50 frotot tett le az épen jelen volt első alelnök kezeibe.

— Gyászjelentés. Alólirottak szomorodott szívvél jelentik férj, illetőleg atyjuk, nagytatyjuk — bátyjuk és ippjuk Gerster Miklós, Kassai háztulajdonos és köz- ségi bizottsági tagnak, az urbani gyászos elhunytát, mely hosszú szenvedés után élete 58-ik évében e hó 4-én bekövetkezett. A szeretett holt maradványai hétfőn e hó 6-án fognak a közkörház sz. kápolnájában megáldatni s a wáringi temetőben örök nyugalomra tételni. Az engesztelő áldozat e hó 10-én a perchtoldsdorfi plébá- niáni templomban fog megtartatni. Bécs július 4-én 1874. Béke hamvaival! — Stegmüller-Arpád Etelka, Zoltán és Charlotte, Kauser Alice és György, mint unokái. Gerster Ede, Gerster Antal, Gerster Teréz, mint testvérei. Stegmüller Sándor, Kleckner Manó, Kauser J. István, mint vejei. Gerster Karolina szül. Schmidt, mint neje. Stegmüller Mária szül. Gerster. Kleckner Constancia szül. Gerster, Dr. Gerster Árpád, Gerster Béla, Kauser Bertha szül. Gerster, Gerster Etelka, Anna és Miklós, mint gyermekei.

— Üszögös a buza az ondódi földeken, s egy ka- lászban alig van egy pár mag, mi nagyon szomorú ered- mény az idei jótérmezhez kötött szép remények után. Adja az ég, hogy e baj sem a debreczeni, sem a szom- széd határokon ne legyen általános.

— Czepléduca úgy látszik nem hazája a jó ivó- viznek. A város már két kutat furatott ott, tetemes nagy költséggel, azonban az egyiknek vize teljesen iha- tatlan, a másik pedig oly ásványrészekkel van telítve, hogy minden pohár víz egy pár vonalnyi szürkés esa- padékat ad. A czepléducazi lakosok így kénytelenek más messze utczáról vagy a Homokkertből látni el ma- gukat ivóvízzel, mi míg egyfelől igen sok időt vesz igénybe, más felől költséges, mert a cselédke ez utczá- ban a terhes vízfordás miatt nagyobb bért követelnek. Azt hisszük e bajon lehet segíteni, a nélkül, hogy eze- rekre menő költséggel újabb kut furatnék, és pedig úgy, hogy ha a csövek összeillesztése más bizonyosan hibás, mert a rossz csapadékos víz azokon át szivárog be, — kijavítatnék, s ha ez sem segít, akkor néhány ölle le- jobb kell furatni a kutat — addig míg jó vizre fognak találni. Ez aránylag kevés költségből ki fogna kerülni, s a czepléducazi lakosok méltányos óhajának elég lenne téve.

+ A nóptanítók gazdasági tanfolyama az idén is megtartatik a gazdasági tanintézetben; a vidéki taní- tók már behívtattak e czélra. A tanfolyam kezdete jul. 28-án és vége augusztus 28-án lesz. Ez intézmény már is észrevehető sikerre vezetett a vidéken; sajnos, hogy a helybeli tanítóképzedei növendékeknek egész év folytán tartott tanfolyamáról nem nyilatkozhatunk hasonlóan; különben erre rövid időn önálló czikkben visszatérünk.

+ A pénteken tartandó aratógép-próbákra újból figyelmeztetjük a gazdaközönséget. Nem tartjuk ezt fe- leslegesnek, sőt talán szükséges volna egyenkint fü- lökbe sugni gazdáinknak és különösen a gazdasági egylet tagjainak, hogy nem nagy dícsőségünkre szolgál- ám az, hogy mikor ily tanuságos czélu kísérletek tar- tatnak a városhoz felőrajárásnyira eső mintagazdaság- ban, ott vagy épen senki sem jelen meg, vagy pedig egy solo egyén képviseli a gazdaközönséget, kinek ismeretes tudnivalója s Amerikából hazahozott derék fűrgesége már egy párszor megmentette, legalább szin- leg, a gárda becsületét. Csakugy négy szemközt meg- sugjuk még azt is a gazdasági egylet tagjainak és kü- lönösen ügyvivőinek, hogy ha más vidéken tartatnának ilyen kísérletek, nem Debreczenben, a nagy gazdálkodó városban, — hát egy napi járóföldről sereglenének össze a gazdák és egész kis sokadalmat képeznének ily esetekben.

— A kövezetvám és legelőbórlónok, az eddig ki- mutatva nem volt legelő, tanácsi vezetés folytán ki lett jelölve, s annak csóvákkal megjelölésére a városi mér- nöki hivatal utasított.

** Szivtelen anya. Egy nő panaszkodott be kö- zelebb a kapitányi hivatalnál, hogy ápolásra kiadott gyermeke tartásdíját fizetni nem akarja, sőt azt sem bánja ha csecsemője mielőbb elpusztul az árnyék világ- ból. Hja bün bünt foganz! . . De a rendőrség gondos- kodni fog, hogy az elhagyott ártatlan léleknek legyen öríző védangyala; a szivtelen anyának pedig adni fog oly erkölcsi oktatást, mely után bő alkalma lehet szán- ni-bánni hideg közönyét.

— A vadász társulat f. é. Május 31-én tartott közgyűlése a II-ik vadászidényre 7. forintban állapí- totta meg a tagsági díjat mely összeg Pájer József társulati pénztárnok urnál f. évi jul. 15-ig mindenik tag által befizetendő; ugyan ekkor a közgyűlés ki- mondta hogy mivel a jövő aug. hóban 269 fít. félévi bérlet a városnál befizetendő leszen: azon tagoktól, — kik a fentebbi napig tagsági díjjaikat be nem fizetnék — ezen tartozásai a társulat ügyvédje által lesz be- veendő, mit is jónak láttunk azon vadászársulati tagok- nak, kik e díjakkal még hátrányban vannak, tudomá- sára juttatni.

— Sz. k. Debreczen város négy osztályu főre- áltanodájának az 1874-ik tanévet bezáró közvizsgála- tai következő renddel fognak tartatni a főiskolai épü- letben: július 24-ik napján d. u. 4 órakor a rajzból a II. III. IV-ik osztályé, a rajzteremben; jul. 25-én d. u. 9 órákor minden tantárgyból az I-ő osztályé a gym- VI. teremben, 25-én d. u. 3 1/2 órakor minden tantárgy- ból a II-ik osztályé a gym. VI. teremben, 26-án d. e. 9 órákor minden tantárgyból a III-ik osztályé a gym. VI. teremben, 26-án d. u. 3 1/2 órakor minden tantárgy- ból a IV-ik osztályé a gym. VI. teremben. Mely köz- vizsgálatokra a szüléket s általában a tanügy barátait tisztelettel meghívja. Debreczen, 1874. július 7. A re- áltanodai bizottság.

** Tragikomikus jelenet merült fel tegnapelőtt délután Miklóutezán a vasárnapi járó-kelők előtt. Egy böszült férfiú ugyanis rettenetes felhevült állapotban kergetett egy nőt, ki a félelem miatt már majdnem leroskadott. A szomszédok kérve kérték a neki vadult dühös othelot, de az nem ismert irlgalmat, kegyelmet. Utólérve a kétségebeesett asszonyt elkezdte ütni verni, mig nem az előtermett rendőrszolgák lecsilapították fel- hevült vérést s elkisérték azon iskolába, hol egyebek között arra is megszofták tanítani az embereket, miképen kell a házi tüzhely békességét állandósítani.

** A gyümölcsáruló kofák izléstelen s valóban eszméit gerjesztő teknőikkel s gyékény sátoraiikkal nem soká fogják már bosszantani a járó-kelő közönség szem- mét és rontani étvágyát. Az augusztusi vásártól kezdve ugyanis főterünkről a gyékénysátrak eltűnnek, a teknők lomtárba dobatnak, s helyükbe szép deszkabódék épít- tetnek, melyekben a gyümölcsök tiszta fehér terítke- ken fognak árulhatni. Örömmel üdvözöljük a rendőrség- nek ezen már rég óhajtott tapintatos intézkedését.

** Kerti padok vandorlása. Gyakoroi eset az „Em- lékert“ben, hogy az utak széleire itt-ott alkalmazott pihenésre szánt ülőeadok el-eltűnnek helyeikről s a kert valamelyik zugában csoportosulnak a szerint, a mint va- lamelyik legkább tanulókból álló társaság saját tet- szése folytán azokat összehordja. Sőt ez átköltöztetésen kívül egyszer már az is megtörtént, hogy egy ily lóca felkerült az akáczóe lombjai közé; valaki dévasi kedvtel- lésből felakasztotta a fák ágaira. Nem akarjuk mi ezut- tal rendre s illemre figyelmeztetni az ily furcsa mulatsá- gok eszközlőit, — de igenis óhajtanók ha a nagy kö- zönség kényelmét ezelő kerti padok a kert felügyel- sége által aképen helyzetnének el, hogy azok sem egyes társaság szeszélyének, sem egyes ifjonegi tréfál- kodásnak kitéve ne lehessenek. Ez pedig úgy érhető el, ha a padok az utak szélén ezszerűen szétosztatván, helyeiken a földbe czölöpök veretnek és azokhoz srófok- kal a padok vaslábai megerősítetnek.

** A népzenezek számát mai napság sem tud-

juk Debreczenben. Annyi itt a művész az ugy nevezett barna fajból, hogy szinte kíváncsiak lehetünk-e tekintetben is a statisztikai kimutatásra. Mint tudjuk fogtétetni intézkedés ez irányban, s hova-hamarabb tudomásunkra jó hányan kezelik városunkban aegyptom ivadékaik közül azt a „száraz fát” melynek hangja örömet teremt a fájdalomban s fájdalmat az örömök között.

Főváros és vidék.

** Nemzeti színpdon a mult színházi év lefolyása alatt, 321 előadás tartatott és pedig 181 drámai és 140 operai előadás. — Ugyancsak ezen évben 6 vendég lépett fel, és pedig öt az operában egy a drámában.

** A vérátömlesztés egy újabb kísérlete közelebb a katonai kórházban fordult elő. A műtétet Tyroch ezredorvos végző egy vérszegénység miatt halálra vált közharczún. A kísérlet délelőtt történt meg s a beteg katona délután már jobban érezte magát.

** Az istvánéri színházban apostolok oszlása van. Völgyi társulatának jobb tagjai felkerekedtek s vidékre mentek babérokat aratni. A pártolásihiány kergeti így a muzsák papjait jobb hazába.

** A kecskeméti rablógylókosság gonosztevőit, kiknek viselt dolgairól mult szombati lapunkban emlékeztünk, a nagykörösi tanyákon már elfogták. Az elrablott tárgyakat még kocsiokiban találták, melyeknek értéke alig tesz 12 frtot.

A „Debreczeni Ellenőr”

— eredeti táviratai. —

— Budapest, jul. 7. Feladatott d. u. 2 óra 5 perczkor érkezett d. u. 3 óra 35 perczkor. A választási törvényjavaslat feletti vita befejeztetett, s a javaslat a részletes tárgyalás alapjául névszerinti szavazás utján 181 szavazattöbbséggel elfogadtatott. Igennel szavaztak 230-an nemmel 49-en.

Nyilatkozat.

Felvilágosítás Darvass Geyza urnak.

A „Debreczen” f. hó 1-én megjelent számában „Germanizáció Debreczenben” czim alatt nevezett urtól egy közlemény jelent meg; mely ugyan midőn egy részről Darvass ur valódi magyar érzelméről tanuskodik, más részről élénk színben tünteti fel azon nem legdicséretesebb természetét, hogy ő arról és olyanról is szeret roszat mondani, anélkül hogy állítása igazságáról alapos meggyőződést szerezne magának, a ki és a mi azt valóban meg nem érdemli.

Közleménye két fő részének elejére nézve kívánok az igazság és méltányosság érdekében némi felvilágosítást közzétenni, s egyuttal Darvass urnak is megsgni, hogy a poroszno leánynevelő-tanintézetére tett megjegyzése nélkülözi az igazságot, illetőleg merő hazugság.

En ugyan nem kívánom Darvass urtól hogy a philozophia egyik alapelvével mindenkiről és mindenről jót tartson, míg az ellenkezőről meggyőződik, de azt mégis megvártam volna, hogy roszat csak akkor állítson valakiről és valamiről, midőn arra behatóbb felősmert alapos okai vannak.

Hogy tehát e leánynevelő tanintézetéről Darvass urnak világosabb fogalmat szerezzek az eddiginél, de meg hogy a leánygyermekes szülőknek, — kik eme szívőkről szakadt kimesők neveltetésére talán ez intéze-

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

tet akarták választani, de Darvass ur prófétálása által e szándékuktól visszariasztattak volna, — felvilágosítással szolgáljak, óhajtottam, de szükségesnek is láttam e következőket közzétenni.

Először is tudatni akarom Darvass urral, hogy az általa porosznak declarált intézet tulajdonosnője nem porosz, hanem ausztriai születésű, ki mint qualificalt, s honosított nevelő e téren Magyarországon már 15 éven át nemesak kellő, de mint okmányaiából látható kitünő eredménnyel működött; ez idő ugy hiszem elegendő arra, hogy valaki felismertessék, vajjon oda van-e törekvése irányozva, hogy az igazi magyar szülők által gyermekeik kebelébe plántált hazafias érzületet megsemmisítse, s én erősen meg vagyok győződve, hogyha e nő 15 évi működése alatt csak legkissebb jelét adta volna is germanizatori missiójának, okmányaim aláírta, s a nevelés terén szakavatott tanférfiak, tanelnökök és egész hatóságok nem csak hogy elismerő iratokat nem adtak volna ki részére, de minden erejőkből oda törekedtek volna, hogy intézete bezárassék.

Most áttérek magára az intézetre. Az intézet hatóságilag engedélyeztetett és pedig a fenálló közoktatási törvény értelmében oly feltétel mellett, hogy a kötelezett tantárgyak mind és pedig magyar nyelven adasának elő; s legyen meggyőződve Darvass ur, hogy midőn ez intézet nyert jogával a közelebbi 1874-ik iskolai év megnyitásától kezdve élni akar, akkor annak terneiben oly tanférfiak fognak működni, kik hazafias érzületöket a Darvas urával nem kívánják feleselérni, s tanításukat is oly irányban akarják és fogják érvényesíteni. Hogy pedig egy intézetnek feladata nem csak a reális tudományok, de egyszersmind a nyelvek tanítása is, ezt Darvass ur, ha csak legkevésbé akar is a nevelés és oktatás ügyéhez érteni, minden esetre átlátandja; mert csak nem akarja a korunkban, de minden időben is oly annyira nélkülözhetetlen nyelvismertek szükségességét eltagadni, hisz ezzel azt akarná bebizonyítani, hogy az ismeretek tökéletes megszerzése tekintetéből szükségesiten Debreczen város határánál tovább menni, már pedig azt tudhatná Darvass ur, de ha nem tudja megmondani, hogy a külföldnek is vannak ám vívmányai a nevelés és oktatás terén, a melyeket csak nyelvismertek által vagyunk képesek édes hazánk javára és előnyére felhasználni. De maga társadalmi életünk is olyan, hogy a nyelvek ismerete nélkülözhetetlen; avagy nem emlékszik visza Darvas ur, midőn már kis diák korában olvasta az iskolában „quod linguaes calles, tot homines vales” a hány nyelvet beszélsz annyi embert érsz; hisz ez igaz volt, s igaz marad mindég.

Egy intézetben pedig, melynek feladata növendékeit az életnek nevelni, ha nincs idegen nyelvek tanítója, azt drága áron is igyekeznek megszerezni, mert ugy kívánja az intézet érdeke, de követelik magok a növendékek szülői is; avagy melyik szülő tagadja el a feletti örömet, midőn hallja, hogy gyermeke édes hazai nyelvén kívül egyik vagy másik idegen nyelvet is elsajátított? Ha tehát az intézetben a nyelvek tanítása mellőzhetlen, sőt szükséges, én azt hiszem, hogy akkor mindegy akár az intézet tulajdonosnő, akár más tanítja azokat; ez intézetnél tehát az idegen nyelveket, mint a törvény által nem kötelezett, de mégis szükséges tantárgyakat rendkívüli órákon maga az intézet tulajdonosnő fogja tanítani, míg a rendes kötelezett tantárgyakat mind magyar tanférfiak, — kiknek egyike vagyok magam is, — fogják előadni. Ezekből láthatja Darvass ur, hogy a nemzeti érzület, haza iránti lelkesedés és lángoló honszerelem felköltésére, s ápolására behatással bíró tantárgyak (mert ilyenek vannak) tanítása mind magyar vérű, de egyszersmind magyar keblű tanférfiak kezében lesz, s hogy a szerinte germanizáló intézet-tulajdonosnő nem fog és nem akar germanizálni; hanem igenis bekövetkezik az, a mi bekövetkezett már Debreczenben levő s épen neveléssel is foglalkozó több tanintézetnél, és férfinál, hogy ausztriai születésű létere anyanyelvét édes hazánk nyelvvel cserélendi fel.

Még egyre akarom Darvass urat figyelmeztetni.

Nézzen csak körül Debreczen városában, s tekintsen be egyes családokhoz, s meg fog győződni, hogy igen sok családapa és anya nagy költséggel tart hazánál német vagy francia nyelvű nevelőt, nevelőnőt, vagy legalább cselédet azért, hogy gyermeke más nyelvet is tanuljon, vagy ki nem ismeri Debreczenben ama köztiszteletben álló hazafit, ki Debreczenben tanuló gyermeke mellett valódi porosz nevelőt tart, s ki meri azt állítani ezen apák, anyák és országos nagy emberről hogy ők germanizálni akarnak?

Vége megjegyzem Darvass urnak, hogy ez ügyre nézve részéről most egyszer mindenkorra befejeztetnek nyilvánított felvilágosító közleményemet, — mitántan tollam való és komoly ügyek által van igénybe véve, — azon figyelmeztető hozzáadással azonban; hogy mások irói viselkedésének ne áldozzon fel méltatlannul valamely ügyet, se személyt, annál inkább egy nevelő intézetet.

Kelt Debreczen 1874 julius 7-én.

Lipták Károly.

Nyilatkozat.

A nyilt őszinteség erény s kötelesség.

Tudva levő dolog, hogy e sorok írója, jelenkor alkotmányos életünk átalakulása kezdete óta a deák-párthoz tartoztam, s különös figyelemmel kísértém 1867-től kezdve a hazánkra vonatkozó eseményeket s alkotmányos életünk mozzanatait, fejlődését, melyekből azon tanúságra jutottam, miszerint, habár beösmérem is azon igazságot, hogy azon idők óta számos jó, s üdvös törvények és intézmények hoztak létre, de azon elkésé-ritő esemény folytán, mely miatt hazánk a lealázó pénztelenség veszélyes örvény szélére sodortatott, méltán fáj minden hazáját igazán szerető ember lelke, hogy inne békeséges időkben élve, s a fentebbi évek is kedvezőek levén viszonyainkra, mégis a téves kormányzat és gazdálkodás következtében oly súlyos adóságokkal lett megterhelve hazánk, a melyekből való kibontakozás, kiszabadulás idejét és módját a legjobb akaratú hazafini buzgalom és bölcsesség sem képes alaposan megjelölni s megmagyarázni.

Ezokáért ezennel kinyilatkozatom, hogy a mai naptól fogva belátva a balközéppárt tisztá hazafias törekvését, a balközéppárthoz tartozom, annak elvét s középúton járó higgadtan megfontolt nemes törekvését tartom ugy hazánk jövő boldogítására, mint alkotmányos életünk helyes irányban haladó tovább fejlesztésére nézve leginkább célhoz vezérőnek.

A fentebb mondottakon kívül ezen lépésemet, mely egyéni meggyőződés, nem indokolom egyébvel, mint azon közigazgatási szavakkal, mely szerint reám nézve is az idő volt a legjobb tanítómester.

Sánta István m. k. polgár.

10 darab aranyat

biztosítok jutalmul annak, a ki felfedezi előttem azon ember kilétét, a ki Weinstein Farkas és Kohn Mór hajhászok által ajánlatott nálam s magát derekeskei lakos b. Szabó Sándornak adta ki s e név alatt tolem folyó évi mártius 8-án 1000 frt kölesönt kiesalt.

A ki tehát e csalóról tudomással bír, siessen azt velem közölni s ne szalassza el a 10 darab aranyat, melyet kiízetek a felfedezés alaposágáról való meggyőződés után nyomban, s ha kívántatik a felfedező nevének titokban tartása mellett.

Debreczen, 1874. jun. 28.

Reszei Károly, vár-utca 354. sz.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Főmunkatárs: Hamar László.

H I R D E T É S E K

Köleskása

és paszuly kapható jutányos áron kisebb nagyobb mennyiségben Liederman Mihályval Debreczenben, Széchenyi-utca Eisenberger házában az udvarban balra.

Haszonbérbe adandó

méltóságos gróf Vay Ádám urnak Zemplénmegyében Nagy és Kis-Czigánd egyesült községek határára, a szomatori vasúti állomás közelében a Tisza mellett fekvő, ur lakkal s gazdasági épületekkel ellátott terjedelmes tagbirtoka 1874. Szeptemhály napról kezdve hat, esetleg több évre, Bó-vebb értesítést ad Debreczenben Kola János uradalmi ügyvéd, Berkeszen az urad. igazgató. 4. 2-3.

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §. a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróóság 6120 ik számú végzése által Jakab Kálmán ellen az államkincstár részére 7262 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 400 frtra becsült több rendű szobabeli bútorköb álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén, vagyis a postahivatal helyiségén leendő esküszóására határidőül 1874. évi julius 16-ik napjának d. e. 9 órája tüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdt. 406. §. a szerint szükség esetében becsáron alul is eladhatni fognak. Kelt Debreczenben, 1874. jul. 2-án.

Váradi Imre,

kiküldött bírós. végrehajtó. 4. 2-3.

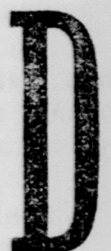
Hirdetmény.

Vagyonbukott Burger Sámuel esődhitelezői választmánya 1874 június 15-én kelt határozata folyán közhírré ítetik; miszerint nevezett vagyonbukott esődhitelezőhöz letárolt összes boltbéli árucikkek, felszerelvények, bútorneműk könyha eszközök a hely színen vagyis piacutczán 2081. sz. a. bolti halyságban s boltot váradnt-czai 2092. sz. a. lakásán f. é. j. n. l. 15. d. u. 9 órákor nyilvános árverés utján azonnali készpénz fizetés mellett a legfőbbet igérok el fognak adni.

Holosy Arnold

tömeggondnok és perogyaló. 2. 3-3

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a könyv- könyomda s kártyagyári részv. társulat Debreczenben.

Előfizetési hoz hordva vagy vi évre 10 frt. Félévr 50 kr. Egy óra 1 a kiadóhivatalban

A választási szik novellának, jog" nevezete al lemben vett po seket érinti.

Egy-egy k egymással homl latkozta ugyan a szabadelvűség m üséggel mi nekünk is kifejt utolsó órában m suk, miszerint r bad elvűség, csillog, — vagy

A 48-ki v litikai jogélveze korlatában volta sornak nem érez gyakorlatában e Sajátságos kozunk a felet „mindazok” sza nemesek egy é osztályt.

Nem volna nők, hogy mi e vagyunk. — Ha akkor azt monó szavak nem o s — És a törvény gyaratatnak.

De ha mi voltunk, emléke szállunk a pozs zük magunkban hatást, a melyc zatala alkalmá csupa visszaélés szésnek nem m gye azon eljárá seket, régi jog sába, habár e g nem is voltak azért nem mon értelmezését. n tásakor, valami vény előtti egy alá legyen vetv ugy az alkotó kifejezése alatt nemes — mint azért, mert azo adhattak azt.

Ha már össze-vetjük az tikai jogélvezet v a t a s a n a k hogy az akkori oly kifejezést, is nemzetgyulé annak e kérdé szabad kezet b És ha ez